

ifkun er tilstaaet dem for visse Arter af de Udgifter, der efter de nuværende Bessatningsregler falde Bigningen paa Formue og Leilighed tillast, og at den derhos kun er hjemlet dem for deres Wage eller Pension men ikke strækker sig til de Indtagter, som af andre Kilder maatte tilflyde dem. Ligesom imidlertid den Omstændighed, at Vedkommende har maattet erlægge et Bidrag til Krigshospitalskassen, overhovedet ikke synes at afgive tilstrækkelig Grund til at indromme ham særlige Friheder med Hensyn til Deeltagelse i den communale Bessatning, saaledes finder man, at den ved Udkastet tilsigtede Omordning af Bessatningsforholdene, hyorefter der istedfor den hidtil for visse Udgiftsarter foretkrevne Bigning paa Formue og Leilighed fremtidig skal udskrives en almindelig personel Suppleringsstat, indeholder særlig Opfordring til aldeles at have den heromspurgte partielle Afgiftsfrihed i Kjøbstæderne, ligesom der for Kjøbenhavn ved Lovene af 14de April 1855, 21de December 1858, 17de Marts 1860 og 19de Februar 1861 intet Hensyn er blevet taget til samme. Til at udvide denne Frihed til hele den ommeldte Suppleringsstat er der naturligtvis ikke mindste Anledning, og at anstille en Forholdsberregning enten engang for alle eller aarlig over, hvilken Nedsættelse i denne Stat der kunde tilkomme de nævnte Personer i Medfør af de oven citerede Bestemmelser, vilde have sine Banskeligheder og bryde den Gensartethed og Simpelhed i Bessatningsreglerne, som man ved Udkastet særlig har lagt an paa at tilveiebringe.

Bed Siden af den egentlige Bigning paa Formue og Leilighed, er der hidtil i Kallundborg til Byens Fattigvæsen opkrævet 3 Mk. aarlig af hver ugift voksen Tjenestekarl, 24 Sk. aarlig af hver ugift voksen Tjenestepige og 2 Sk. ugentlig af hver i Byen arbejdende Udenlaugs haandværkssvend. I flere af Kjøbstæderne paa Bornholm er der foruden det efter Formue og Leilighed paalignende Pengebidrag til Fattigvæsenet hidtil paalagt Indvaanerne Kostdage *in natura*. Disse særegne Afgifter og Præsta-

tioner og andre lignende, som mulig i enkelte Kjøbstæder kunne være krævede som en Deel af den personelle Bessatning, ville efter Udkastet fremtidig bortfalde, hvilket formeentlig ei heller vil findes ubesøiet.

Derimod er det en Selvsølge, at der med Hensyn til Udredelsen af de i Loven om Borger- og Almueeskolevæsenet af 8de Marts 1856 § 11 omhandlede Skolepenge fremdeles vil være at forholde efter Bestemmelserne i samme §.

ad § 18.

Skjøndt det vist vil findes rigtig at bringe Loven til Anvendelse ogsaa paa de i Paragraphen nævnte Handelspladse, som efter deres senere Udvikling staae Kjøbstæderne langt nærmere end Landsognene, vil det dog være nødvendigt at tilstede enkelte Afvigelser paa Grund af deres særegne Forhold. Naar ikke det Samme er foreslaaet med Hensyn til Frederiksberg Commune (jvfr. midlertidig Lov af 29de Dec. 1857), da har dette sin Grund ikke blot deri, at Bessatningsforholdene først saa nylig der ere ordnede, at man vilde savne det fornødne Grundlag for Gjennemførelsen af den nye Lovs Principer, idet der saaledes blandt Andet først i den allersejeste Tid er udarbejdet og vedtaget en Grundtægt for bemeldte Commune, men især deri, at man maa ansee det for sandsynligt, at navnlig det til Communen hørende Bydistrict i en nær Fremtid vil vorde inddraget under Kjøbenhavn, hvorved da Bessatningsforholdene ventelig ville blive omordnede efter de for Kjøbenhavn gjældende Bestemmelser.

Da Lovens Gjennemførelse vil kræve betydelige Forarbejder, som i alt Fald i flere Kjøbstæder ville kunne medtage længere Tid, vilde man, dersom Loven paa eengang skulde træde i Kraft for alle Kjøbstæder, være nødft til at sætte dette Tidspunkt temmelig sfernt, og det synes derfor rettere, at det overlades Indenrigsministeriet for hver enkelt Kjøbstads Vedkommende at bestemme Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, naar alle de derfor fornødne Betingelser ere fyldestgjorte.